

дамъ отговоръ" каза Г. Шельби, и тръговецъ-тъ ся покони и излѣзе вънѣ.

„Ако быхъ можиль, азъ быхъ голѣснѣлъ отъ стѣлѣжъ-тѣ долу того-зи магарца, съ нѣговѣжъ-тѣ безсрамнѣ самоувѣренность, продума си Шельби самъ, като видѣ че врата-та ся затворени. Нѣ той знае добръ, че съмъ въ нѣговѣжъ-тѣ влатствѣ. Ако бы казалъ нѣкогы нѣкой, че ще продамъ Тома на Югъ іедному отъ тые проклети тръговци, азъ вѣрно быхъ му отговорилъ: Заръ покорный-тѣ вашъ слуга іе куче, за да направи такво нѣшо? А сега виждамъ, че това ще ся сбѣде. И Елизино-то дѣте и то ще иде! Знаѣжъ че ще имамъ за това дѣте крѣськъ отъ женѣ ми, смѣщо-то и за Тома... и всичко зашто-то съмъ длѣженъ. Охъ! Охъ! длѣгове! дяволъ-тѣ знае своіе-то прѣимущество, и има намѣрение да мя принуди.”

Най добро-то положеніе и най милостива-та форма на робство-то може да ся види въ Кентекки. Тамъ повече іе развита селска-та работа, коіа-то по природѣ-тѣ си іе по покойна и по редовна, и не иска такви периодическы усиленія, кои-то часто сѣ потрѣбни въ работѣ-тѣ на негритяни въ южни-ти области, и за това положеніе-то на робове-ти въ Кентекки іе и по добро за здравіе-то и по благоразумно; освѣнъ това ступанинѣ-тѣ ся задоволя съ по мал-

кѣ печялѣжъ, не употрѣбляв такви жестоки мѣри, кои-то часто надвивѣтъ чловѣческѣ-тѣ природѣжъ, кога надѣжда-та за іеднѣ голѣмѣжъ и скоро печялѣжъ ся притегли съ интересъ-тѣ на безпомощни и беззащитни существа.

Кой-то іе ималъ случай да посѣти нѣкои платации въ Кентекки и да види обращеніе-то на нѣкои-си Гостодари и Господаркы съ негритяни-ти, и послушание-то и любовь-тѣ на робове-ти, може да ся увѣче да блѣчува стари-ти прикѣзкы на патриархални-ти нѣрави, и другы такви басни; нѣ връзъ всичко това простира ся още іедна мрачна сѣнка — сѣнка на законѣ-тѣ. До гдѣ законѣ-тѣ допуца да ся купувѣтъ като стока тыа чловѣци, въ кои-то ся биіе срьдце-то, и имѣтъ нѣжни чувства. Догдѣ іедно испаданіе (фалименто), іедно несчастіе, или неблагоразуміе или смъртъ на добрый-тѣ Господарь, всѣкый день може да бѣде причина да ся промѣни спокойный-тѣ имъ животъ и приателско-то покровителство на Господари-ти имъ и да испаднѣтъ въ безнадежно бѣдствіе и голѣмо тегло и трудове. До гдѣ всичко това ся забраня отъ закони-ти, до тогы робство-то не може да ся вижда добро, или да ся желае, колко добръ да іе устроено управление-то нѣгово.

Г. Шельби бѣше іединъ отъ до